

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/83/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112211249
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1112211249.13

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci navrhovateľa: H.. J. Y., U. U. XX, U. U., zastúpená Aequitas s.r.o., Dolná 19, Banská Bystrica, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00151866, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 14.775,- EUR podľa zákona č. 514/ 2003 Z.z. takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a .

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I trovy štátu vo výške 44,74 EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 13.4.2012 domáhala od odporcu zaplataenia 200.000,- EUR z titulu náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

Svoj návrh odôvodnila tým, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.: ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 zo dňa 13.9.2007 jej bol zaistený zbrojný preukaz série AA č. 063594 na skupinu A a zbrane: pištoľ ČZ 92 kal 6,35 mm, výrobné č. A3578 a pištoľ ČZ 70, kal. 7,65, výrobné č. A163268. Zaistenie bolo vykonané na základe informácie zaslanej vyšetrovateľom Úradu boja proti korupcii Prezídia PZ pod ČVS: PPZ-57/BPK-S-2005 zo dňa 9.7.2007, z ktorého vyplávalo, že bolo voči nej vznesené obvinenie za pomoc k trestnému činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 10 ods. 1 písm. c) k § 160 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. účinného v čase údajného spáchania trestného činu a za trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a) ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. účinného v čase údajného spáchania trestného činu, ktoré sú uvedené v § 19 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive. Dňa 13.9.2007 sa proti tomuto rozhodnutia odvolala. Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici jej odvolanie dňa 28.11.2007 zamietlo. Dňa 4.2.2008 podala žalobu na súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa § 247 a nasl. O.s.p. Okresný súd v Nitre uznesením sp.zn. 15S 11/2008 zo dňa 7.10.2008 konanie zastavil z dôvodu klasifikácie žaloby ako rozhodnutia správneho orgánu o predbežnej otázke upravujúcej pomery účastníkov pred vydaním meritórneho rozhodnutia, ktoré súdy nepreskúmajú. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 7.10.2008 konanie zastavil z dôvodu, že ide o rozhodnutie medzitymnej, predbežnej povahy teda je nepreskúmateľné krajským súdom. NS SR uznesením zo dňa 6.10.2009 potvrdil uznesenie Krajského súdu v Nitre ako vecne správne. Dňa 22.2.2011 jej bolo adresované oznámenie Okresného riaditeľstva PZ, Banská Bystrica, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov o navrátení zbrojného preukazu a strelných zbraní z dôvodu, že dňa 31.10.2009 došlo k zmene zákona o zbraniach, kde zákon č. 440/2009 Z.z. s účinnosťou od 1.11.2009, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 190/2003 Z.z. a ktorý v § 19 upravil bezúhonnosť a spoľahlivosť osoby, ktorá môže byť držiteľom strelnej zbrane. Trestné činy prijímania

úplatku a inej nenáležitej výhody a trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti už neboli prekážkou bezúhonnosti a spoľahlivosti. Dňa 27.3.2011 požiadala o okamžité vrátenie zbrojného preukazu a strelných zbraní a upozornila, že od 1.11.2009 sú jej zbrojný preukaz a strelné zbrane zadržované nezákonne. Okresné riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov malo po prijatí novely zákona o zbraniach obiligatorne konanie o zaistení jej zbrojného preukazu a strelných zbraní, bezodkladne zastaviť. K zastaveniu konania ale došlo až dňa 30.3.2011, teda skoro rok a pol po nadobudnutí účinnosti novely zákona o zbraniach, čím pošlo k nesprávnemu úradnému postupu správneho orgánu, čím jej vznikla škoda na jej právach, poškodenie a ujma na zdraví. Navrhovateľka je sudkyňou Krajského súdu v Banskej Bystrici a v zmenkovom konaní sp.zn. 22M 43/1999 rozhodla o platnosti zmenky v prípade spoločnosti RAŠELINA QUIDO a.s., na čo bol na majetok tejto spoločnosti uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 36.24K 323/00, vyhlásený konkurz. V rokoch 2005 - 2009 bola kauza spoločnosti RAŠELINA QUIDO a.s. mnohonásobne medializovaná. Dôvodom silného záujmu verejnosti a médií o túto kauzu sa stalo aj obvinenie predstavenstva tejto spoločnosti, W. S., z prípravy vrážd osôb zúčastnených na tomto konaní, kde v printových médiách bolo opakovane uvádzané, že jednou z pripravovaných vrážd bola aj vražda navrhovateľky. Navrhovateľka preto opakovane žiadala z titulu svojej funkcie, o ochranu seba a svojho syna. Jej žiadosti nebolo dlho vyhovené, preto si zaobstarala na svoju osobnú ochranu strelnú zbraň ČZ 92, kal. 6,35 mm, výrobné č. A3578, zbrojný preukaz jej bol vydaný 28.6.2005. Strach o život prežívala intenzívne až do februára 2007, kedy jej po opakovaných žiadostiach bola pridelená ochrana z Úradu na ochranu ústavných činiteľov, ktorú mala pridelenú do mája 2007. Pre účely osobnej ochrany a ochrany jej syna, jej člen osobnej ochrany odporučil kúpu aj druhej pištole, ktorú spolu s ním zakúpila. Od 9.10.2007 boli tieto zbrane rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p. :ORP-900-3/PP-ODEZ-2007, zaistené a uložené do úschovy až do ich následného vydania dňa 14.4.2011. Okresné riaditeľstvo PZ Banská Bystrica o skutočnostiach nasvedčujúcich ohrozeniu jej života, zdravia a majetku, o jej obave a strachu o život bolo informované z jej podaní a napriek tomu jej zbrojný preukaz odňalo. Bola toho názoru, že postup správnych orgánov v tejto veci bol nesprávny a rozhodnutie správneho orgánu bolo nesprávne. Navrhovateľka v rokoch 2005 - 2009 súvisle oznamovala skutočnosti svedčiace o tom, že boli spáchané trestné činy, že je vážne ohrozený jej život a život jej syna. Odobratie strelných zbraní v jej prípade nebolo dôvodné ani naliehavé, vznesenie jej obvinenia sa netýkalo násilných trestných činov a držaním zbrane nikoho neohrozovala. Konanie Okresného riaditeľstva PZ Banská Bystrica označila za neúčelné, neefektívne, s neadekvátnou formálnosťou a byrokraciou. Účinky tohto konania síce sledovali zákon, no opomenuli sledovať povinnosť chrániť život navrhovateľky v jej pretrvávajúcom ohrození. Postupom Okresného riaditeľstva PZ Banská Bystrica bola navrhovateľke zmarená možnosť držať zbraň a nosiť ju na svoju ochranu. Vzhľadom na životnú situáciu v ktorej sa ako sudca v danom čase nachádzala, jej vznikla nemajetková ujma vyplývajúca z poškodenia jej zdravia a zdravia jej syna Juraja, nakoľko už niekoľko rokov žili v obave a strachu o život a zdravie. Za ujmu, ktorá jej nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a neprávny úradným postupom správneho orgánu vznikla, označila ujmu, ktorú utrpela vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z okolností prípadu RAŠELINA QUIDO, následné konanie príslušných orgánov pri zabezpečovaní ochrany jej osoby a osoby jej syna vzhľadom na vedomosť o ich vážnom a pretrvávajúcom ohrození.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. V písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu zo dňa 19.7.2014 namietal: 1. neexistenciu nezákonného rozhodnutia, 2. nedostatok právomoci civilného súdu preskúmať zákonnosť rozhodnutia o zaistení zbrojného preukazu a zbraní, 3. premlčanie uplatneného nároku a 4. neopodstatnenosť podaného návrhu z dôvodu nepreukázania hmotnoprávných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci. Uviedol, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je subsidiárnym nárokom a prichádza do úvahy až potom, ak je bezpečne a jednoznačne preukázané, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a prečo. Bol toho názoru, že navrhovateľka nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nepreukázala. Uviedol, že podmienkou na vydanie zaistenej veci podľa zákona č. 190/2003 Z.z. je predloženie potvrdenia o zaistení veci, ktoré však navrhovateľka nepredložila z dôvodu, že sa jej ho nepodarilo nájsť, resp. že ho zoskartovala. V danom prípade správny orgán vyšiel navrhovateľke v ústrety a zaistenú vec jej vydal na základe jej prehlásenia o tom, že potvrdenie o úschove zbraní donesie dodatočne, pretože sa jej ho nepodarilo nájsť.

Podaním zo dňa 10.12.2014 navrhovateľka uviedla, že predmetom žaloby boli 2 prípady neprávneho postupu Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica a to:

- vydanie nezákonného rozhodnutia č. ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 o zaistení zbrojného preukazu série AA č. 063594 na skupinu A platného do 28.6.2015 a zbraní: pištoľ ČZ 92 kal 6,35 mm, výrobné č. A3578 a pištoľ ČZ 70, kal. 7,65, výrobné č. A163268 a

- vrátenie zbrojného preukazu série AA č. 063594 na skupinu A platného do 28.6.2015 a zbraní: pištoľ ČZ 92 kal 6,35 mm, výrobné č. A3578 po viac ako 17 mesiacoch odo dňa vzniku povinnosti Okresného riaditeľstva PZ na ich vrátenie.

Z dôvodu odporcom vznesenej námietky premlčania v časti vydania nezákonného rozhodnutia č. ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 o zaistení zbrojného preukazu a zbraní zobrala žalobný návrh v časti o zaplatenie 185.225,- EUR zobrala späť. Súd uznesením č.k. 12C 83/2012 - 198 zo dňa 28.1.2015, právoplatným dňa 28.2.2015, konanie v tejto časti, v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p., zastavil.

Na pojednávaní dňa 17.6.2015 navrhovateľka uviedla, že po čiastočnom späťvzati žalobného návrhu sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. vo výške 14.775,- EUR, za nesprávny úradný postup odporcu, za ktorý označila konanie Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica, ktorý po zmene zákona o zbraniach č. 190/2003 Z.z. nerozhodol vo veci bezodkladne, ale až po 17 mesiacoch.

Odporca po čiastočnom späťvzati žalobného návrhu namietal, že oneskorené vydanie veci po zmene zákona o zbraniach č. 190/2003 Z.z. nemalo za následok nemajetkovú ujmu tak ako ju uplatňuje navrhovateľka, že navrhovateľka nepreukázala vznik nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a nemajetkovou ujmu podľa § 17 zákona č. 514/2003 Z.z.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľky, upovedomením Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-900-2/PP-ODEZ-2007 zo dňa 14.8.2007 o zaistením zbrane, streliva, zbrojného preukazu, preukazu zbrane a zbrojného sprievodného listu, začatia správneho konania, vyjadrením navrhovateľky k ČVS: ORP-900-2/PP-ODEZ-2007, rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 zo dňa 13.9.2007, potvrdením o odovzdaní (odobratí) zbrane a streliva č.p.:ORP- 202, 203/PP-ODEZ-2007 zo dňa 9.10.2007, potvrdením Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-900- 4/PP-ODEZ-2007 zo dňa 9.10.2007, odvolaním navrhovateľky proti rozhodnutiu č.p.:ORP-900- 3/PP-ODEZ-2007, žalobou na súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia zo dňa 31.1.2008, uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/11/2008 - 33 zo dňa 7.10.2008, odvolaním navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/11/2008 -33 zo dňa 28.11.2008, oznámením Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica vo veci zaistenia zbrojného preukazu, zbrane a preukazu zbrane zo dňa 22.2.2011, vyjadrením navrhovateľky k listu ORP-PP-OD-EZ-50-015/2001 zo dňa 22.2.2011 s doručenkou, opravou rozhodnutia - oznámenie Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica zo dňa 30.3.2011, rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č. ORPZ-PZ-OPP1 - EZ - 49- 014/2011 zo dňa 30.3.2011, fotokópiami článkov z printových médiách z obdobia rokov 2005 - 2007, uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 75/2013 - 10 zo dňa 7.2.2013, písomným vyjadrením odporcu zo dňa 19.7.2014, písomným oznámením navrhovateľky zo 4.4.2011, výsluchom svedkov T. U., G. U., H.. H. Y., H.. H. U., S. Y. H.. H. Y. a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 zo dňa 13.9.2007 bol navrhovateľke zaistený zbrojný preukaz série AA č. 063594 na skupinu A platný do 28.6.2015 a zbrane: 1) pištoľ ČZ 92 kal 6,35 mm, výrobné č. A3578 a 2) pištoľ ČZ 70, kal. 7,65, výrobné č. A163268 na základe informácie zaslanej vyšetrovateľom Úradu boja proti korupcii Prezídia PZ pod ČVS: PPZ-57/BPK-S-2005 zo dňa 9.8.2007, z ktorého vypláva, že voči účastníčke konania bolo vznesené obvinenie ako obvinenej za pomoc k trestnému činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 10 ods. 1 písm. c) k § 160 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. účinného v čase spáchania trestného činu a za trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a) ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. účinného v čase spáchania trestného činu, ktoré sú uvedené v § 19 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive. Zároveň bolo navrhovateľke oznámené, že uvedený zbrojný preukaz a zbrane je povinná v zmysle § 54 ods. 3 zákona o zbraniach bezodkladne odovzdať do úschovy policajnému útvaru, ktorý o zaistení rozhodol.

Z potvrdenia o odovzdaní (odobratí) zbrane a streliva Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č. ORP- 202, 203/PP-ODEZ-2007 zo dňa 9.10.2007 súd zistil, že dňa 9.10.2007 bola na uvedenom útvare odovzdaná 1) pištoľ ČZ 92 kal 6,35 mm, výrobné č. A3578 +1 ks zásobník, 2) pištoľ ČZ 70, kal. 7,65, výrobné č. A163268 + 1 ks zásobník + 7 ks streliva kal. 7,65 mm + 7 ks streliva kal. 6,35 mm Brow, od navrhovateľky, evidovaných v zbrojnom preukaze séria a číslo AA063594 vydanom dňa 28.6.2005. Ako dôvod odobratia bol uvedený § 54 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive.

Navrhovateľka sa dňa 22.10.2007 voči rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 zo dňa 13.9.2007 odvolala.

Zo žaloby na súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa § 247 a nasl. O.s.p. podanej navrhovateľkou dňa 4.2.2008 proti Krajskému riaditeľstvu PZ, Banská Bystrica súd zistil, že Krajské riaditeľstvo PZ, Banská Bystrica, odbor poriadkovej polície dňa 28.11.2007 rozhodnutím č. KRP -22- 16/PP - 2007 zamietol odvolanie navrhovateľky proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 zo dňa 13.9.2007.

Žalobou na súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa § 247 a nasl. O.s.p. zo dňa 4.2.2008 sa navrhovateľka domáhala zrušenia rozhodnutia Krajského riaditeľstvu PZ, Banská Bystrica č. KRP -22- 16/PP - 2007 zo dňa 28.11.2007 a vrátenia veci na nové konanie Okresnému riaditeľstvu PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 15S/11/2008 - 33 zo dňa 7.10.2008 konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského riaditeľstvu PZ Banská Bystrica č. KRP -22- 16/PP - 2007 zo dňa 28.11.2007 zastavil.

Navrhovateľka sa voči uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/11/2008 - 33 zo dňa 7.10.2008 odvolala dňa 28.11.2008 a NS SR uznesením sp.zn. 1Sžo/9/2009 zo dňa 6.10.2009 potvrdil uznesenie Krajského súdu v Nitre, ako vecne správne.

Z oznámenia Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-PP-OD-EZ-50 -015/2011 zo dňa 22.2.2011 súd zistil, že Okresné riaditeľstvo PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica, navrhovateľke oznámilo, že dňa 31.10.2009 došlo k zmene zákona o zbraniach, kde zákon č. 440/2009 Z.z. s účinnosťou od 1.11.2009, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 190/2003 Z.z. a že sa zmenil § 19, ktorým sa upravila bezúhonnosť a spoľahlivosť osoby, ktorá môže byť držiteľom strelnej zbrane. Trestné činy prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody a trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, neboli novelizáciou zákona v tomto ustanovení zahrnuté ako prekážka bezúhonnosti a spoľahlivosti. Týmto pominuli dôvody na zaistenie jej zbrojného preukazu, zbrane a preukazu zbrane podľa § 54 ods. 5 zákona č. 190/2003 Z.z. nakoľko sa v zmysle novely tohto zákona považuje za osobu bezúhonnú a zbrojný preukaz série AA 063594 na skupinu A, preukaz zbrane BA 265802 a pištoľ samonabíjacia zn. CZ 92, kaliber 6,35 mm BROWNING, v.č. A3578, jej budú vrátené. Vyzval ju, aby sa v lehote 10 dní k podkladom rozhodnutia a k spôsobu zistenia správneho orgánu pred jeho rozhodnutím vyjadrila.

Navrhovateľka sa dňa 27.3.2011 k listu Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-PP-OD-EZ-50 -015/2011 zo dňa 22.2.2011 vyjadrila tak, že žiada čo najskôr vydať zbrojný preukaz, preukaz zbrane a zadržanú. Uviedla, že od nadobudnutia účinnosti zákona č. 440/2009 Z.z., t.j. od 1.11.2009 sú uvedené veci zadržované protizákonne. Uviedla, že zadržaná zbraň jej slúžila na osobnú ochranu z dôvodu ohrozenia jej osoby ako sudcu, následkom čoho jej bola v roku 2007 pridelená osobná ochrana z Úradu na ochranu ústavných činiteľov a dôvodu postupu polície jej bola spôsobená značná psychická trauma, následkom čoho si bude uplatňovať náhradu škody a nemajetkovej ujmy voči štátu za nezákonný postup polície pri zadržovaní zbrane a zbrojného preukazu. List bol doručený Okresnému riaditeľstvu PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica dňa 30.3.2011.

Rozhodnutím č. ORPZ-BB-OPP1-EZ-49 -014/2011 zo dňa 30.3.2011 Okresné riaditeľstvo PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica zastavil konanie o zaistení zbrojného preukazu

a zbraní navrhovateľky z dôvodu, že odpadol dôvod konania, ktorým je zákon č. 440/2009 Z.z. s účinnosťou 1.11.2009, ktorý mení a dopĺňa zákon č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive. Zároveň rozhodol o vrátení zbrojného preukazu série AA č. 063594 na skupinu A platného do 28.6.2015, zbrane - pištoľ CZ 92 kal 6,35 mm, BROWNING, výrobné č. A3578 a preukazu zbrane série BA 265802 navrhovateľke. Zbraň - pištoľ ČZ 70, kal. 7,65, výrobné č. A163268 a preukaz zbrane BA 129325 sa navrhovateľke nevrátila z dôvodu zmeny jej vlastníka. V odôvodnení rozhodnutia Okresné riaditeľstvo PZ uviedlo, že správne konanie v danej veci bolo začaté zákonne, postupom podľa § 19 ods. 1, § 54 ods. 1 zákona o zbraniach. Dňom 1.11.2009 nadobudol účinnosť zákon č. 440/2009 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 190/2003 Z.z. o zbraniach. Touto novelou bol upravený aj § 19 - bezúhonnosť a spoľahlivosť osoby, ktorá môže byť držiteľom strelnej zbrane. Trestné činy prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody a trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, neboli novelizáciou zákona do tohto ustanovenia zahrnuté ako prekážka bezúhonnosti a spoľahlivosti, čím odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku. V reakcii na námietku navrhovateľky z jej vyjadrenia zo dňa 27.3.2011, v ktorom poukázala na to, že od nadobudnutia účinnosti zákona č. 440/2009 Z.z., t.j. od 1.11.2009 sú jej uvedené veci zadržované protizákonne, konštatoval zbytočné prieťahy.

Dňa 4.4.2011 navrhovateľka Okresnému riaditeľstvu PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica oznámila, že potvrdenie o úschove zbraní donesie dodatočne, nakoľko sa jej ho neoparilo nájsť vzhľadom na časový odstup, je možné že ho pri sťahovaní zoskartovala.

Z fotokópii článkov z printových médií z obdobia rokov 2005 - 2007, predložených navrhovateľkou súd zistil, že v uvedenom období sa písalo o kauze spoločnosti RAŠELINA QUIDO a.s., že W. S. ako predseda predstavenstva tejto spoločnosti, bol obvinený z prípravy vražd osôb zúčastnených na konaní v súvislosti s touto spoločnosťou, že jednou z pripravovaných vražd bola aj vražda navrhovateľky, že navrhovateľka opakovane od roku 2005 žiadala z titulu svojej funkcie o ochranu seba a svojho syna, že W. S. bol vo väzbe od júna 2005 do februára 2007, že navrhovateľke bola vo februári 2007 pridelená ochranku z Úradu na ochranu verejných činiteľov.

Z článku uverejnenom v Novom čase dňa 16.6.2005 pod názvom "Sudkyňa J. Y. v kauze rašelina: Predseda súdu sa mi vyhrážal, že ma zničí" je uverejnený citát navrhovateľky "S. sa mi však vyhrážal likvidáciou už v roku 2002" (č.l. 49).

Z článku uverejnenom v Živote dňa 12.4.2006 pod názvom "Strach" bola uverejnená fotografia navrhovateľky s popisom "Sudkyňa J. Y.: Bojím sa o život, stala som sa nepohodlnou". V článku sú uvedené citáty navrhovateľky "Teraz som na rade ja, pomyslela som si keď som sa dozvedela o vražde J. G. R.", "Obavy z S. mám už štyri roky, nenávisť voči mne neskrývala ani na mojom pojednávaní, kde verejne vyhlásil, že ma zabije" (č.l. 256).

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že štát dlhodobo sabotuje porušenie jej práva, čo má trvalý vplyv na jej psychiku. K porušeniu jej práva došlo za účasti vtedajšieho ministra vnútra S., predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici U., kedy bola aj trestne stíhaná a pred 3 rokmi bola oslobodená. Večne bola prenasledovaná, W. S. sa jej vyhrážal vraždou, išlo o politickú kauzu, ona mala strach o život a zbraň pre ňu predstavovala istotu, psychickú oporu pri ochrane jej života a života jej syna. Paradoxne však ona bola osobou obvinenou, osobou chránenou, mala pozastavenú identitu a v takomto období bolo rozhodnuté o zaistení jej zbrane, s čím nesúhlasila, a preto podala žalobu na súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, nebola úspešná. Po zmene právneho predpisu, kedy došlo k zmene zákona pri dôvodoch o zaistení zbrane vznikla odporcovi povinnosť zaistenú zbraň jej vrátiť. Odporca klame, keď tvrdí, že podmienkou na vrátenie zbrane bolo preukázanie toho, že jej bola zbraň zaistená. Ona nebola vyzvaná na predloženie tohto potvrdenia o zaistení vecí, dostala až oznámenie zo dňa 22.2.2011, že jej bude zbraň vrátená. Podala viacero trestných oznámení na vlámanie, krádeže a aj keď napísala dňa 4.4.2011, že doklad o zaistení zbraní a zbrojného preukazu skartovala, nevie, či jej tieto doklady neboli ukradnuté. Je presvedčená o tom, že orgány štátu participovali na tom, že niekto chodil do jej bytu, všetko sa prekrývalo s oznamovanou trestnou činnosťou. Pokiaľ sa týka predmetu sporu po zmene právneho predpisu č. 190/2003 Z.z. účinného do 1.11.2009, keďže pominuli dôvody na zaistenie zbrane, bolo povinnosťou odporcu jej túto zbraň vrátiť. Ona z dôvodu všetkých popísaných udalostí pod vplyvom psychického stresu musela opustiť vlastný byt a dom vo februári 2005, odišla k bratovi. V júli 2005 si kúpila byt v Banskej Bystrici THK 2 s tým, že si na byte nechala menovku pôvodného vlastníka v

domnení, že utají svoju identitu, čo sa však nestalo. Dokonca mala problémy so Sociálnou poisťovňou v čase PN, pretože nemala označenú schránku a zvonček. V máji 2009 si prenajala byt na Š. XX, od U. Š., napriek tomu, že vlastnila byt aj dom, z ktorých musela utiecť a skrývať sa. Jej syn, H. Y., Q.. X.X.XXXX, mal v roku 2008 zinscenovanú dopravnú nehodu, v dôsledku čoho má trvalé následky. Je veľmi ťažko oddeliť nemajetkovú ujmu z titulu nesprávneho úradného postupu uplatňovanú v tomto konaní od udalosti pred novelou zákona č. 190/2003 Z.z. Do svojho domu sa vrátila až vo februári 2011, po vrátení zbrane. Postavila 2,5 metra vysoký plot okolo domu zo strachu z udalostí, ktoré popísala. Výšku nemajetkovej ujmy, ktorej sa v konaní domáha určila maximálnou možnou výškou podľa platnej judikatúry, túto však považuje za nedostatočnú. Dôvodnosť obavy o jej život potvrdzuje aj ochranka, ktorú mala pridelenú v roku 2007. Na podnet ochrankárov si zakúpila zbraň na svoju ochranu aj malú do kabelky, takže mala dve zbrane. Trestne bola stíhaná pre trestný čin pomoc pri prijímaní úplatku a legalizácia príjmov z trestnej činnosti, po súhlase udelenom Ústavným súdom SR v roku 2007, výkon funkcie sudcu mala pozastavený od septembra 2009 do marca 2013. V trestnom konaní bola oslobodená v septembri 2012, čo potvrdil NS SR dňa 27.03.2013. Nároky z titulu pozastavenú výkonu funkcie sudcu boli časti vyplatené a sčasti sú predmetom ďalšieho konania.

Právny zástupca navrhovateľky po výsluchu navrhovateľky, ako účastníka konania, špecifikoval príčinnú súvislosť medzi uplatňovanou nemajetkovou ujmu a namietaným nesprávnym úradným postupom tak, že psychický stav, v ktorom sa navrhovateľka pod vplyvom uvedených udalostí nachádzala, vyvolával v nej obavy o svoj život a život svojej rodiny, bola jej poskytnutá ochranka, ktorá jej odporučila na ochranu seba a svojej rodiny si zadovážiť zbraň a všetky tieto traumy, ktoré navrhovateľka prežívala majú súvislosť s nesprávnym úradným postupom namietaným v tomto konaní, pretože mohli skončiť skôr, novelizáciou zákona č.190/2003 Z.z., ale nesprávnym úradným postupom odporcu trvali ďalej, ďalších 17 mesiacov.

Svedok H. H. Y., syn navrhovateľky vo svojej výpovedi uviedol, že vie, v r.2007 bola navrhovateľke odňatá zbraň a zbrojný preukaz, čo pôsobilo v rodine problémy, problémy v ich vzťahu, množili sa hádky, rozpory, z obáv navrhovateľky a jej strachu, ktoré podľa pozorovania okolia prerastali až do paranoje. On mal v tom čase 18 rokov a okolnostiam v danom čase neprikladal takú vážnosť, ako by si zaslúžila. So stupňujúcim tlakom na navrhovateľku sa stupňovali aj problémy medzi nimi. Voči navrhovateľke bolo vedené trestné konanie, ktoré ale v porovnaní s odňatím zbrane znášala zľahka. Obdobie strachu prerastalo aj u neho vzhľadom na okolnosti z roku 2008-2010. Pre toto konanie sú podstatné jeho zážitky z tohto obdobia súvisiace so sledovaním navrhovateľke pri ceste v aute, pri premiestňovaní na nákup, na výlet bolo bežné, ich sledovanie pohybu autami so zatienenými sklami. Bol účastníkom toho ako niekam s navrhovateľkou autom prišli, auto odparkovali a po návrate zistili, že auto bolo preparkované inde. V tom čase sa mu tieto veci zdali nepochopiteľné. Rozpory medzi ním a matkou vyplývali z obmedzení, ktoré navrhovateľka robila pri obmedzovaní jeho pohybu, stretávaní sa s rovesníkmi, čo na neho nevyplývalo dobre a on sa začal uchýľovať k požívaniu alkoholu. Prvá extrémnejšia obava bolo obdobie kedy navrhovateľku opustila ochranka Úradu pre ochranu verejných činiteľov čo bolo v roku 2006-2007, kedy sa následne začali zhŕšovať zásahy do ich obydľia. On osobne jedenkrát zažil otvorené dvere do bytu, pravidelne boli hlásenia poplašných zariadení u nich. Istý W. S. zasielal navrhovateľke výhražné listy na adresu súdu, aj osobne vyhrážal sa jej zabitím, ublížením na zdraví, jej a jemu, čomu on v danom čase neprikladal vážnosť. Až do 1.6.2008, kedy v dôsledku obmedzení zo strany navrhovateľky ušiel od starých rodičov na výlet do Košíc, mal čerstvý vodičský preukaz. Zastavil sa po svojho najlepšieho kamaráta a po ceste späť medzi 22-23 hodinou medzi Lučencom a Rimavskou Sobotou mal dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej bol 12 dní v kóme, mesiac bol v nemocnici, mal 59 zlomením lebky, utrpel ťažké zranenia, zlomeninu 1-4 krčného stavca, mal ochrnutú ľavú časť tela, bol na vozíku. Dopravnú nehodu pod vplyvom okolia a polície vnímal ako mladícku nerozvážnosť a vlastné zlyhanie. Ale následne po návrate z liečenia v Kováčovej, jeden mesiac až 6 týždňov, mu bol doručený do schránky časopis Extra plus 11/2008 s vyznačeným článkom na strane 7 pod názvom Bez komentára... s nasledovným textom: "Robí sa vraj takto: pripraví sa dve silné flashové reflektory na tyči, vzdialené asi 3 metre. Keď sa vodič priblíži, silným, ale krátkym zábleskom ho oslepiť - zdá sa mu, že sa naň rúti obrovský nákladník - impulzívne strhne volant, nebrzdí. Keď je po všetkom, pribehne v čiernom oblečený jogger, a ak obeť ešte dýcha, vstrekuje mu injekciu čistého alkoholu do krku. Trvá to sekundu a zasa zmizne v tme. Lekári zistia, že má 1,8 promile v krvi. To je síce pravda, ale nešoféroval opitý. Média urobia jednoznačný záver: pil - nabúral. To naprogramuje stádo pred televíznymi debnami, aby si myslelo to, čo treba." Uviedol, že nevie ako vyšetrovanie jeho dopravnej nehody skončilo, neinformoval sa na to, pamätal si, že 1km pred nehodou predbiehal auto polície, čo vznáša svetlo a podozrenie o spolupráci

MV SR. Po tejto nehode má iný pohľad na postoj navrhovateľky a začal rozumieť obavám navrhovateľky. V roku 2009 po zlepšení zdravotného stavu sa opäť u neho prebudila túžba po slobode a opätovne sa vrátili do jeho vzťahu s matkou hádky a konflikty. Vznikali u neho psychické problémy, či aj navrhovateľka mala tieto problémy nevnímala, zvykla plakať, videl ju v ťažkých bolestiach brucha, on sa pod vplyvom týchto okolností začal v marci až máji 2009 pomočovať, dostal tiky do očí a výsledkom tohto diania bolo to, že v roku 2012 dostal epileptický záchvat, je vedený na neurológií ako epileptický pacient, objavila sa mu cysta na mozgu, ktorú lekári zaradili ako hematóm po krandyotraume (po krvácaní do mozgu). Uviedol, že pacientom Národného ústavu cievnych chorôb, pretože pri nehode mal zranené srdce, má doživotný problém-trachyokardiu a čaká ho operácia srdca. Bol toho názoru, že predmetom tohto sporu by malo byť riešenie otázky, či došlo na strane navrhovateľky ku škode a riešenie jej primeranosti. Ako syn navrhovateľky toto obdobie s navrhovateľkou prežil, bol svedkom rôznych udalostí: ako prebiehajúce autá, prenasledovania, úteky, čoho bolo toľko, že to nevie ani chronologicky utriediť a z ktorých je zrejme, že navrhovateľke v období r.2007-2011 ujma vznikla, jej utrpenie bolo strašné veľké. Zbraň, ktorá bola navrhovateľke odobratá, mala podľa jeho názoru navrhovateľke posilniť jej silu vznášať to, čo sa jej v živote dialo, poskytnúť jej vnútorný pocit kludu a bezpečnosti.

Svedkyňa G. U., vo svojej výpovedi uviedla, že ona navrhovateľku poznám z obdobia kedy pracovala vo väznici v Banskej Bystrici ako referentka, čo bolo asi v roku 2006-2007 a navrhovateľka začala bývať v rovnakom dome ako ona. Od navrhovateľky vie, že sa musela vysťahovať zo svojho bytu, pretože sa u nej diali nepochopiteľné veci. Potom ako sa navrhovateľka nasťahovala do ich domu sa začali diať veci, ktoré nenaháňali strach len navrhovateľke, ale aj jej a jej manželovi. V minulosti v tomto dome býval tiež W. S., o čom však navrhovateľka nevedela. W. S. označila za zlého, zlomyseľného človeka, z ktorého išiel strach už na prvý pohľad. Do bytu navrhovateľky na 3.poschodí bolo vidieť z parkoviska vzhľadom k tomu, že tento dom je podsadený pod svahom. Navrhovateľka bola v byte pod drobnohľadom, byt mala označený priezviskom pôvodného majiteľa. Raz asi v r. 2008, alebo 2009 predtým, ako sa z tohto bytu presťahovala do iného bytu v tomto dome, na 8. poschodie, sa ona s manželom vracala domov a videla, že v byte navrhovateľky svieti modré svetlo, preto ju telefonicky kontaktovala a overovala si, či je doma. Navrhovateľka doma nebola a ona ju informovala o tom, že v jej byte sa svieti. Navrhovateľka ju požiadala, aby tam počkala, že zavolá políciu. Keď prišla polícia skontrolovala byt: skriňu v chodbe, spálňu, balkón v spálni, kuchyňu, balkón v kuchyni, detskú izbu, balkón v detskej izbe, špajzu, obývačku, mimo balkóna. Následne čakali na príchod kriminálky za účelom zaistenia stôp až do pol noci. Medzi tým jej manžel chcel fajčiť, chcel ísť na balkón do obývačky, ale navrhovateľka mu povedala, že na balkóne v kuchyni je popolník, aby išiel tam. Tu fajčili jej manžel, policajt a navrhovateľka. Nasledujúci deň jej susedka z domu oproti. Povedala "vy ste fajčili na balkóne a ten v obývačke tam stál sám". Z toho je jasné, že po celú dobu na balkóne v obývačke bola prítomná cudzia osoba. Polícia však jej výpoveď aj výpoveď jej manžela spochybnila a potom ako bola vykonaná rekonštrukcia o tom, či bolo možné vidieť z parkoviska svetlo v byte navrhovateľky sa s nimi prestali policajti rozprávať, pretože svedčili v prospech navrhovateľky. Následne sa navrhovateľka presťahovala do iného bytu, do bytu na 8.poschodí a po 3/4 roku sa presťahovala do iného domu, o čom vedeli len jej rodičia, ona a jej manžel. Aj inokedy sa stal prípad keď videla svietiť v jej byte avšak navrhovateľka doma nebola, bola so synom v nemocnici, bola volaná polícia navrhovateľkou a ona s manželom policajtov vpustila do bytu, pričom bolo zistené vftanie omietky, vedľa umývačky v kuchyni boli drôtky zrejme tam niekto niečo montoval. Bol volaný technik a zisťovali, či sú v byte navrhovateľky odpočívacie zariadenia. Po použití tejto techniky bolo zistené, že televízor pípa a policajt chcel tento TV zobrať s čím navrhovateľka nesúhlasila, pretože by zničili stopy. Následne pri ďalšom použití tejto techniky už nepípalo nič. Navrhovateľka mala u nej, aj iných priateľov, schované spisy z obavy, aby nedošlo k ich odcudzeniu. Tieto spisy sa týkali trestného konania, ktoré bolo vedené voči navrhovateľke a z ktorého bola následne oslobodená. Toto trestné konanie bolo voči navrhovateľke začaté asi v r.2008-2009, kedy jej bola zrušené ochranka. Od kedy mala navrhovateľka ochranku uviesť nevedela. V súvislosti s týmito vecami, ktoré sa okolo navrhovateľky diali, mala navrhovateľka strach o život, trpela hnačkami, na toaletu chodila 50 - 60 x denne, mala neurózy, z dôvodu podvýživy bola hospitalizovaná, ale nevedela kedy. Celé to najhoršie znášal jej syn H., ktorý bol v tom čase stredoškólák nemohol nikam chodiť, vyplývalo to z toho, že bola na zozname, ktorý ju chcel zavraždiť. Uviedla, že už keď sa navrhovateľka nasťahovala do ich domu mala zbraň a na návrh ochranky si kúpila aj malú zbraň, ktorú nosila v kabelke. Zbraň kalibru 765 mm po zadržaní zbrojného preukazu darovala jej synovi, ktorý ju potreboval v práci. Po odobratí zbrojného preukazu a zbrane navrhovateľka trpela obavami o život, neustále sa otáčala. V čase keď mala zbraň, cítila istotu. So strachu o život si navrhovateľka v byte na 3. poschodí ich domu nechala namontovať pancierové dvere, ochranka po jej odchode z domu kontrolovala zatvorenie dverí, ktoré bolo napojené na políciu,

ale už v doobedňajších hodinách boli tieto dvere otvorené. Bolo to v deň, kedy bol v Banskej Bystrici W. S., čo dokazuje, že bol schopný sa dostať všade ak chcel. Traumu navrhovateľke vyvolávalo aj to, že všetky jej podania na políciu polícia zamietla s tým, že nič sa nestalo, že navrhovateľka si to zrejme vymýšľa. Navrhovateľka bola na pokraji nervov. Po otvorení bytu nachádzala porozhadzované zlato, najcennejšie zlato jej zo zatvoreného bytu, napojeného na políciu zmizlo. Z toho je evidentné, že do bytu navrhovateľky niekto chodil s úmyslom ju psychicky zdeptať. Tento stav trval 1 - 2 roky. Po presťahovaní navrhovateľky do iného domu prenasledovanie skončilo.

Svedok T. U. vo svojej výpovedi uviedol, že navrhovateľku pozná asi od roku 2007 - 2008, kedy sa nasťahovala do domu, kde on býva. Mal vedomosť, že navrhovateľka mala dve zbrane - kaliber 765 mm a 635 mm a bola nešťastná z toho, že jej ich odňali, vzhľadom na veci, ktoré sa okolo nej diali a ktorých aj on bol súčasťou. Išlo o veci, ktoré si už presne nepamätal, bol ich účastníkom a vypovedal o nich v čase keď sa diali a sú evidované na polícií, napr. keď sa vracal s manželkou domov videl v byte navrhovateľky modré svetlo a keďže navrhovateľka nebola doma volali políciu, on zisťoval, či nie sú vylomené dvere a následne čakal na políciu, ktorá skontrolovala byt medzi tým on chcel fajčiť na balkóne v obývačky bytu navrhovateľky, ktorá ho však poslala fajčiť na balkón do kuchyne, kde neskôr prišiel fajčiť aj policajt aj navrhovateľka. Na druhý deň sa pani z domu oproti pýtala jeho manželky, že čo všetci robili na balkóne v kuchyni keď na balkóne v obývačke sa krčila nejaká osoba. Po odobratí zbrane sa navrhovateľke nečudoval, že má strach o život, pretože nemala nič na ochranu. Aj on bol vedľa z toho, že jej bola zbraň odobratá, keďže mala strach o život a nemala sa čím brániť. On bol policajt a vie, že použitie zbrane je otázkou toho kto je rýchlejší, ale podstatné je, že zbraň dáva pocit bezpečia. Strach navrhovateľky o život spájal s vecami ktoré popisal a ktoré boli odložené. Navrhovateľka si kúpila byt v ich dome, na X.R., kde nemala ani svoju menovku, ostala tu menovka predchádzajúceho majiteľa R.. U., následne sa presťahovala do prenájmu do bytu vyššie na 8.poschodie a neskôr, aby unikla sa presťahovala inde, aby nevedeli, kde býva tí pred ktorými sa bála o život. Tí, čo ju poznali vedeli, že sa inak správala keď mala zbraň a keď jej bola zbraň zaistená. Po zaistení zbrane bolo vidieť jej obavy o život, bola plachejšia, ostražitejšia, inak sa správala, pozerala sa okolo seba. Aj pred tým mala strach o život, je ťažko opísať tento rozdiel, je toho názoru, že so zbraňou sa cítila lepšie. Uviedol, že W. S. plánoval vraždy určitých osôb, medzi nimi aj vraždu navrhovateľky, písalo sa o tom v médiách asi v roku 2006 - 2007. Z uvedeného dôvodu mala aj ochranu. Počul o tom, že potom ako ochranka zavrela dvere na byte navrhovateľky, byt bol už na obed otvorený. Rozdiel medzi ujmou ktorú navrhovateľke prežívala v súvislosti so svojim trestným stíhaním a odňatím zbrane uviesť nevedel, pretože každý človek znáša krivdu inak, každý inak prežíva stres, u každého sa takéto udalosti prejavujú inak, v psychike, rodine. Uviedol, že navrhovateľka mala zdravotné a psychické problémy, jej diagnózu ale nepoznal. Potvrdil, že navrhovateľka mala strach aj o syna H., hovoril s ním o tom a podľa jeho názoru tento strach vyplýval z vecí, ktoré sa diali okolo navrhovateľky.

Svedok H.. H. U., partner navrhovateľky vo svojej výpovedi uviedol, že od 1.1.2009 býva s navrhovateľkou v 1 domácnosti. Do 1.1.2009 sa diali navrhovateľke divné veci, ktoré potom prestali, čo pripisoval tomu, že som bol predsedom Krajského súdu Banská Bystrica, preto polícia aj SIS cúvli. Dovtedy navrhovateľka v rokoch 2007-2008 prežila udalosti, ktoré by mohli byť námetom na román. Všetko začalo W. S., ktorého chránila polícia a SIS. On sa divil, prečo je o navrhovateľku taký záujem a vydedukoval, že preto, že navrhovateľka riešila súdny spor spojený s firmou RAŠELINA QUIDO a.s., kde W. S. chcel všetko ovládnuť, ale navrhovateľka mu to znemožnila a spoločnosť sa dostala do konkurzu. Potom sa začal hon na navrhovateľku. V právnom štáte má polícia chrániť občanov, navrhovateľke bola skutočne poskytnutá ochrana, čo vybavoval ešte on, ale to trvalo do určitého času. Potom ju už nikto nechránil. Spomenul 2 prípady ochrany sudkyň, keď jednej sudkyňi pred 10 rokmi zhorelo auto a doteraz má policajnú ochranu. Navrhovateľke po odobratí ochranky bola odobratá aj zbraň. Sám bol účastníkom toho, ako navrhovateľku na výlete s ním sledovalo auto SIS s čiernymi sklami. Odstavili auto, chceli sa ísť kúpať a SIS sedeli v aute 2 hodiny, kedy boli vymenení. Odňatím zbrane došlo u navrhovateľky k strate pocitu istoty, pri pohybe bola veľmi opatrná, obzerala sa, neustále hľadala nepriateľa. K nemajetkovej ujme a jej oddeleniu na nemajetkovú ujmu spojenú so správnym konaním o vrátenie zadržanej zbrane a zbrojného preukazu sa nevyjadril, pretože je trestným sudcom. Bol toho názoru, že okrem nemajetkovej ujmy navrhovateľke vznikla aj ujma majetková tým, že sa z vlastného bytu sa presťahovala do nájmu z dôvodu, že policajti si nedovolia prísť do cudzieho bytu a za nájom platila 700,- EUR mesačne. Situáciu zle znášal aj syn navrhovateľky, ktorý má následky dodnes. Po presťahovaní z vlastného bytu do nájmu syn navrhovateľky prišiel o kamarátov, ktorí za ním nemohli do bytu chodiť, prišiel o možné lásky a začal celkom slušne piť.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákon č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 zákon č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, sa uhrádza škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samostatné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákon č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

V predmetnom konaní sa navrhovateľka po čiastočnom späťvzatí návrhu v časti o zaplatenie 185.225,- EUR z titulu nemajetkovej ujmy za nezákonné rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č. ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 zo dňa 13.9.2007, domáhala zaplatenia 14.775,- EUR z titulu nemajetkovej ujmy za nesprávny úradný postup Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica. Za nesprávny úradný postup Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica navrhovateľka označila to, že po zmene zákona o zbraniach č. 190/2003 Z.z. s účinnosťou od 1.11.2009, zákonom č. 440/2009 Z.z., nerozhodol o vrátení jej zadržaných vecí bezodkladne, ale až po 17 mesiacoch.

Rozhodujúc o nároku navrhovateľky na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej jej nesprávnym úradným postupom Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica, sa súd v prvom rade zaoberal odporcom vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že námietka premlčania nie je dôvodná. Podľa § 9 ods. 1 a 3 č. 514/2003 Z.z. je možné sa domáhať náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom v lehote tri roky odo dňa, keď sa poškodený o nemajetkovej ujme dozvedel. T.j. dňa 1.1.2009 kedy nadobudol účinnosť zákon č. 440/2009 Z.z. ktorým bol novelizovaný zákon č. 190/2003 Z.z. o zbraniach aj v § 19, ktorý upravoval bezúhonnosť a spoľahlivosť osoby, ktorá môže byť držiteľom strelnej zbrane, začala navrhovateľke plynúť premlčacia lehota, ktorá v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. neplyní počas predbežného prerokovania nároku, najdlhšie však počas šiestich mesiacov a uplynula dňa 1.7.2012. Preto keď navrhovateľka svoj nárok na súde uplatnila dňa 13.4.2012, urobila tak v lehote stanovenej zákonom.

Následne súd skúmal zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. štát za nemajetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovedá objektívne za súčasného splnenia troch podmienok:

1. že sa príslušný orgán štátu dopustil nesprávneho úradného postupu,
2. že poškodenému vznikla škoda,
3. že škoda je v príčinnej súvislosti s týmto nesprávnym úradným postupom.

1. Súd na základe vykonaného dokazovania, rozhodnutiami Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 zo dňa 13.9.2007 a č. ORPZ-PZ-OPP1 - EZ - 49- 014/2011 zo dňa 30.3.2011, mal za preukázané, že navrhovateľke bol rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 zo dňa 13.9.2007 zaistený zbrojný preukaz série AA č. 063594 na skupinu A platný do 28.6.2015 a zbrane: 1) pištoľ ČZ 92 kal 6,35 mm, výrobné č. A3578 a 2) pištoľ ČZ 70, kal. 7,65, výrobné č. A163268 z dôvodu, že podľa informácie zaslanej vyšetrovateľom Úradu boja proti korupcii Prezídia PZ pod ČVS: PPZ-57/BPK-S-2005 zo dňa 9.8.2007, bolo voči navrhovateľke vznesené obvinenie za pomoc k trestnému činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 10 ods. 1 písm. c) k § 160 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. účinného v čase spáchania trestného činu a za trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a) ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. účinného v čase spáchania trestného činu, ktoré podľa § 19 ods.1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive vylučovali držbu strelnej zbrane. Rozhodnutím č. ORPZ-BB-OPP1-EZ-49-014/2011 zo dňa 30.3.2011 Okresné riaditeľstvo PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica konanie o zaistení zbrojného preukazu a zbraní navrhovateľky zastavilo z dôvodu, že odpadol dôvod konania, ktorým je zákon č. 440/2009 Z.z. s účinnosťou 1.11.2009, ktorý mení a dopĺňa zákon č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive tak, že v § 19 upravuje bezúhonnosť a spoľahlivosť osoby, ktorá môže byť držiteľom strelnej zbrane tak, že trestné činy prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody a trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti už nie sú zahrnuté ako prekážka bezúhonnosti a spoľahlivosti. Okresné riaditeľstvo PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica súčasne so zastavením rozhodlo aj o vrátení zadržaných vecí navrhovateľke, zbrojného preukazu série AA č. 063594 na skupinu A platného do 28.6.2015, zbrane - pištoľ CZ 92 kal 6,35 mm, BROWNING, výrobné č. A3578 a preukazu zbrane série BA 265802 navrhovateľke. Zbraň - pištoľ ČZ 70, kal. 7,65, výrobné č. A163268 a preukaz zbrane BA 129325 navrhovateľke vrátená nebola z dôvodu zmeny jej vlastníka. V odôvodnení rozhodnutia o zatavení konania a vrátení zadržaných vecí navrhovateľke Okresné riaditeľstvo PZ odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica skonštatovalo zbytočné prieskumy v konaní o vrátení zadržaných vecí navrhovateľke. Súd preto s poukazom na § 9 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý zbytočné prieskumy v konaní považuje za nesprávny úradný postup, dospel k záveru, že navrhovateľka v konaní preukázala podmienku nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v prieskumoch v konaní o vrátení jej zadržaných vecí vednom na Okresnom riaditeľstve PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica, ako jednej z podmienok pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z.

2. Za nemajetkovú ujmu, ktorá navrhovateľke uvedeným nesprávnym úradným postupom Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica vznikla, navrhovateľka označila strach o život a zdravie seba a svojho syna. Svedeckými výpoveďami T. U., G. U., H.. H. Y., H.. H. U. a článkami z printových médiách z obdobia rokov 2005 - 2007, mal súd za preukázané, že navrhovateľka sa skutočne bála o život a zdravie seba i svojho syna a to od roku 2002.

3. Treťou podmienkou na úspešné uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi konaním, resp. opomenutím (porušením právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou nemajetkovou ujmu) tzv. kauzálny nexus. Príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a nemajetkovou ujmu je daná vtedy, ak nemajetková ujma vznikla ako dôsledok nesprávneho úradného postupu, t.j. ak je medzi nimi bezprostredný vzťah príčiny a následku (ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nedošlo by ani ku vzniku nemajetkovej ujmy). Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom dôkazné bremeno zaťažuje poškodeného. A práve táto podmienka v konaní podľa názoru súdu, preukázaná nebola. Nemajetková ujma označená navrhovateľkou ako strach o život a zdravie seba a svojho syna podľa názoru súdu nie je v príčinnej súvislosti so 17 mesačnými, preukázanými prieskumami v konaní Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície, oddelenia dokladov Banská Bystrica, o vrátenie vecí zadržaných navrhovateľke rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, odbor poriadkovej polície,

oddelenia dokladov Banská Bystrica č.p.:ORP-900-3/PP-ODEZ-2007 zo dňa 13.9.2007, zbrojného preukazu a zbraní. Sama navrhovateľka totiž vo svojej výpovedi uviedla, že vzhľadom na okolnosti, ktoré sa jej diali je ťažké oddeliť nemajetkovú ujmu z titulu nesprávneho úradného postupu uplatňovanú v tomto konaní, od udalostí pred 1.11.2009, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 190/2003 Z.z. Sama navrhovateľka pred súdom vo svojej výpovedi tiež uviedla, že strach o život a zdravie seba a svojho syna mala od vtedy, ako sa jej W. S. vyhrážal smrťou a to podľa vykonaného dokazovania, článkami z printových médií z obdobia rokov 2005 - 2007, predložených navrhovateľkou, článok uverejnený v Novom čase dňa 16.6.2005 pod názvom "Sudkyňa J.. Y. v kauze rašelina: Predseda súdu sa mi vyhrážal, že ma zničí" a článok uverejnený v Živote dňa 12.4.2006 pod názvom "Strach", bolo od roku 2002. V týchto článkoch je citovaná navrhovateľka tak, že W. S. sa jej vyhrážal likvidáciou už v roku 2002 a že o boji o život, že obavy z S. má už štyri roky, nenávisť voči nej W. S. neskrýval ani na jej pojednávaní, kde verejne vyhlásil, že ju zabije. Sama navrhovateľka pred súdom vo svojej výpovedi uviedla tiež, že z dôvodu všetkých popísaných udalostí, pod vplyvom psychického stresu musela opustiť vlastný byt a dom vo februári 2005, kedy odišla k bratovi. To, že strach o život mala navrhovateľka v príčinnej súvislosti s vyhrážkami W. S., ktorý ju chcel zavraždiť, potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa G. U.. Y. H.. H. Y. zas obavy navrhovateľky o život spájal s ukončením ochrany navrhovateľky Úradom pre ochranu verejných činiteľov v roku 2006 - 2007 a okolnosťami, ktoré sa navrhovateľke diali, ako prebiehajúce autá, prenasledovania, úteky. Svedok T. U. síce potvrdil, že navrhovateľka mala po zaistení zbrane obavy o život, bola plachejšia a ostražitejšia, ale aj pred tým mala strach o život, že W. S. plánoval jej vraždu a preto mala aj pridelenú ochranku. Aj H.. H. U. vo svojej výpovedi potvrdil, že hon na navrhovateľku sa začal potom ako riešila spor týkajúci sa spoločnosti RAŠELINA QUIDO a.s. a spoločnosť sa dostala do konkurzu.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú súčasne splnené všetky tri vyššie uvedené podmienky na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. a preto žalobný návrh zamietol.

Súd v konaní nemohol vykonať dokazovanie navrhnuté navrhovateľkou výsluchom svedkov H. S. G. W. Y., členov ochranky z Úradu na ochranu ústavných činiteľov, pretože minister vnútra SR ich od povinnosti mlčanlivosti neoslobodil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspešnosti a odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

O trovách štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. podľa výsledku konania a neúspešnú navrhovateľku zaviazal na úhradu trov štátu, ktoré mu vznikli úhradou svedčného vyplateného vypočutým svedkom H.. H. U. G. T. U., priznaných uzneseniami č.k. 12C/83/2012 -247 a č.k. 12C/83/2012- 248 zo dňa 23.10.2015, každému vo výške 22,32 EUR. Súd v tejto časti v zmysle § 166 ods. 1 O.s.p. doplnil vyhlásený rozsudok a keďže ide o trovy konania, o ktorých súd môže v zmysle § 167 ods. 1 O.s.p. rozhodnúť uznesením, nebolo potrebné v tejto časti doplnený výrok o trovách konania vyhlásiť ako doplňujúci rozsudok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.